

Св. Йоан євангеліст

Микола Устиянович

1

Галилей море свій хребет згинає,
Там син Маріїн берегом іде,
Рибарів простих к собі прикликає
І сіть небесну в руки подає.
За Первозваним і Петром в покорі
Молодець красний бере хрест на ся,
З Яковом братом лишає лодь в морі,
Іде за Спасом, зрікаєсь отця.
Претихий ангел в чоловічій тілі,
Послідуючий Христовим стопам,
Сосуд ізбранний в божественній ділі,
Син Зеведеїв – чи знакомий вам?

2

На горі Фавор тайна розвиваєсь,
Істина образ питомий бере,
В сонячну ризу Христос одягаєсь,
Мойсей, Ілія довг правді несе.
А серед зорі трійчеського світа,
Осінен ясним облаком небес,
Вносьється кріпко новий стовп завіта,
Утверджен громом отчеських словес.
Любимець Спаса, чистий без пороків,
Вірник зближившийся к безсмертним лицям,
Друг і товариш Сіона пророків,
Божества зритель – чи знакомий вам?

3

Стоїть вечеря для друзів готова,
Грішникам ноги умиває Спас,
Хліб любові ломле, страшні вістить слова:
"Днесь мене, друзі, продасть один з вас".
Сум, ізумлення столи залягає,

Неімовірна злоба стелит страх;
"Хто із нас, Христе?" – кожний ся питає,
Одна зіниця топиться в сльозах.
Звізда горяща небесновою любовою,
Голуб'я кротке, слуга всім слугам,
Зросивший груди Христові сльозою,
Наперсник Спаса – чи знакомий вам?

4

Блідніло сонце, землиця дрижала,
Страдав Розп'ятий від своїх лишен,
В болізнях мати під хрестом стояла,
З друзів, з всіх друзів остався оден.
"Хто ж мя на світі буде днесь питати?"
Семиболесна звідуює в весь слух. –
"Жоно, це син твій! – Друже, твоя мати!"
Рече Спаситель і предаде дух.
Скала незламна, під хрест повалена,
Бісер Христовий, радість небесам,
Приют, відрада матері лишена,
Веньямін Мар'ї – чи знакомий вам?

5

Евіоніти Христа розділяють,
Колибці церкви горозит роздор:
До страстовидця старці посилають,
О камінь віри ломлється упор.
Вітій Ісуса з ангельськими крили,
Взлетівший духом над земний обшар,
Минувший облак, небеснії брили,
Звізди і сонце, і мешкання хмар:
Взвившийсь к началу і к слову в началі,
Послану падшим Адама синам,
Орел гніздящий на притонній скалі,
Віститель Бога – чи знакомий вам?

6

Доміціана біснується гроза,

Олійну купіль готує святим:
Мученик з бані як сонця полоса
Восходить світлий, удивляє Рим.
Золото чисте, топлене в горнилі,
Рука приемша тайни віків ключ,
Отвираюча будущини крилі,
Зоря нетлінна, незгасимий луч,
Огень, топивший печаті завіта,
Страшний син грома, грозящий вікам,
Труба послідних, пророк судьби світа,
Скитатель в Патмос - чи знакомий вам?

7

Зацвіла церков в Азії широко,
В тьмах первовіка згибає ідол,
Істини сонце взбиваєсь високо,
Святої віри вносився престол.
Около церкви тихий ангел ходить,
То Христос пастир стада стереже;
Любов стопами його опроводить,
Любов му з серця, любов з уст пливе.
В старім Ефесі пастир знемагає,
Ще раз занестись велить ко овцам:
"Любіт друг друга!" - рече, умирає.
А любов сія - чи знакома вам?